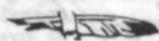

gledalо sicer skozi naočnike, ali vendar je prodiralo v dušo onega, s komer je govoril. Dober je bil, predober, o tem bi vedeli povedati najbolj njegovi učenci in oni, ki so z njim občevali. In vendar je lahko ponosno gledal na dolgo vrsto onih, ki so poslušali prve njegove nauke, katerim je on prvi odpiral vrata v veliko dvorano znanja in učenosti. Uverjen je bil, da seme, ki ga je sejal, ni padalo na skalo, pač pa v srca, kjer je pognalo pestre cvetove, ki so obrodili stoteren sad. In ta zavest mu je bila najbolja plača za njegov trud, za njegovo mnogoletno tiho delovanje.

Zaprl je oči za zmeraj. Na odru je ležal, mrtvaškobled. Debele voščenke so gorele ob njegovem odru in bozale s svetlimi žarki njegovo od težke bolezni izmučeno lice. Po sobi se je razprostiral vonj prvih pomladanskih cvetic. Usta, iz katerih je prišlo toliko zlatih naukov, so se za vedno zaprla, roka, ki je tolikokrat držala pero in pisala mladini lepe spise, je držala križec, ki mu je bil v težki bolezni edina in zadnja tolažba.

Umrl je. In v trumah so prihajali njegovi gojenci in gojenke. In prihajali so njegovi zadnji učenci in učenke in težko se jim je bilo ločiti od ljubljenega ravnatelja. Niso prinašali dragocenih vencev. Otroci onega mestnega dela, kjer je on služboval, so siromašnih staršev, a prinašali so cvetk, ob poti ubranih, prinašali so svetih podobic, najdražjih, kar so jih imeli, in polagali jih tja ob odru. Ne samo to, prinašali so tudi pravih odkritosrčnih solz, dražjih kot morski biseri in gorski kristali, solz, ki so jim polzele svetle in debele po cvetočih mladih obrazih. Ustnice so se jim premikale, a pobožna molitev se je vspenjala gori k prestolu Vsegamogočnega, in molitev nedolžnih, čistih src je Bogu prijetna. Težka je bila ločitev od dragega očeta, od dobrega učitelja in ravnatelja . . .

No, spomin ostane, a spomin na pokojnega Ljudevita Tomšića ostane v mnogih in mnogih srcih vedno svež.

Tri zlate zvezdice.

*Tri zlate zvezdice
na nebu nam miglajo . . .
Povedati kaj znajo
tri zlate zvezdice?*

*glej, prva zvezdica
iz pesmi zagorela,
ki mati jih je pela
ob zibki ljubljence . . .*

*In druga zvezdica
iz solz se je rodila,
ki mati jih prelila
ob grobu ljubljence . . .*

*In tretja zvezdica
pa je iz vzdihov vstala,
ki mati jih poslala
v nebo do ljubljence . . .*

Bogomila.

